

El nostre volgut Prelat, el celosíssim Pastor que Deu ens ha concedit, va acullir la obra amb tots els entusiasmes del seu cor, i'ns honra presidint els treballs d'organització i desenrotllo.

El plan ha sigut estudiat com corresponia, i, gracies al Senyor, creiem haver tingut un nou acert en la elecció de arquitecte. Es el molt conegut artista de Sabadell, ex-alumne del nostre Establiment, en Josep Renom, quin ha conquerit tants llores quants han sigut sos treballs.

Donats els primers passos en la organització iniciàrem la subscripció, i encara que de moment ens havem dirigit a pocs dels molts en quins confiem, esperant la ocasió del primer número del Butlletí, n'obstant això, la llista és gran, entusiasta i encoratjadora. Hi ha en el cor dels fills i devots de la Verge del Collell un sentiment que no's pot explicar, i que és ben real. Que ho diguin sinó tots els que han tingut la sort de formar-se sots el mantell de nostra Reina, quants s'han agenollat als peus de sa veneranda Imatge. En aquest sentiment confiem, segurs de que se traduirà en almoina carinyosa, esplèndida i perfumada d'amor envers la obra, que des de ara ja és de tots.

Vosaltres, doncs, ex-professors del Seminari-Col·legi que un temps foreu instrument amorós de la Verge per a la formació dels cors i per a la il·lustració de les intel·ligencies; vosaltres, estimats ex-alumnes, que als peus de Maria passareu els millors temps de vostra juvenesa caldejant-vos en el sant temor de Deu, que amb cuidado maternal vos inspirava vostra Mare del Collell; vosaltres, devots que anyalment veniu a ofrenar vostres amors a nostra Madona; vosaltres, tots els qui sentiu en vostre cor aquestos efluvis divinals amb que regala nostra Senyora a sos estimats, doneu a Maria lo que esteu convençuts no podeu negar-li: deixeu disposar al cor i obreu en conseqüència.

I ja no'ns queda més que convidar-vos a la festa de la col·locació de la primera pedra que serà, si a Deu plau, el 25 d'octubre, dia en que celebrem també la festa de la Aparició de nostra Regina. Aquesta diada ha de sér gran, com gran és l'entusiasme que arreu ressona. Sía aquesta festa la consagració, no sols de la primera pedra, sinó també de nostres amors sempiterns envers Aquella que viu i regna i regnarà sempiternament en nostres cors.

